DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. ZATURDAG den 22sten MEI, 1830. N. 20

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

PHILADELPHIA.

Deze, door omtrent 120,000 zielen bewoond wordende stad heeft een ongemeen vrolÿk voorkomen. De straten zÿn ruim en breed, velen 80 tot 100 voet, allen netjes met platte steenen geplaveid. In het midden zÿn hallen, of tot den verkoop der marktgoederen bestemde overdekte bergplaatsen, onder welken de landlieden met hunne veldgewassen tegen het weder beschut zÿn. Velen dezer hallen zÿn meer dan een vierde uur lang. De zÿwegen voor de voetgangers zÿn door loifels, die van de huizen uitsteken, tegen zonneschÿn als anderzins beschermd; de meeste winkels en magazÿnen behoeven, wat verscheidenheid van waar en fraaiheid van versiering betreft, voor de schoonste van *Parÿs* niet te wÿken. De achtingswaardige kwaker PENN heeft in het jaar 1682 het plan tot deze stad ontworpen. Zy heeft eene lengte van een goed uur gaans, en in hare gansche lengte loopen vierëntwintig breede lynregte straten die meest allen met voetpaden voorzien zÿn en door twintig andere dergelÿke straten regthoekig doorsneden worden.—De huizen zÿn voor het grootst gedeelte wit, geel of rood geschilderd. De begraafplaatsen zÿn hier nog, even als in al de Amerikaansche steden, naast de kerken gelegen, die gelÿk alle andere groote gebouwen der stad door pracht en Majesteit uitblinken. Men ziet er geen gering getal, en allen zÿn toch op eigen kosten der onderscheiden geloofsbekenners opgerigt.—De staat verleent geene gelden tot den bouw van kerken, bezoldigt geene geestelÿke, en echter vindt men in geen land zoo vele huizen van godsvereering als hier.—*Philadelphia* bezit er achtënveertig. Onder de publieke gebouwen, munt inzonderheid uit het prachtige museum. Tot de bezigtigingswaardige inrigtingen, welke eerst onlangs zÿn aangelegd, behooren wel voornamelyk de kunstige werken aan de Schuÿlkillrivier, een uur van *Philadelphia*, waardoor de geheele stad van water wordt voorzien. Een hoofd, of uitgebouwde waterkeering, stuwt het rivier van den oever af. Raders van 16 voet diameter brengen eene pomp met dubbele stampers in beweging, die het water 120 voet opvoerende, hetzelve in eene ontzaggelÿke kom storten. In 24 uren tÿds levert deze pomp 500,000 gallons water. Voorheen bediende men zich van eene door stoom gedreven machine, die nu niet meer gebruikt wordt. Door eene menigte pÿpen en buizen vloeit het water uit gezegde kom naar alle wÿken der stad, ja schier in elk huis, waar men dan door middel van eene kraan zoo veel tapt als men verkiest.—In iedere straat bevinden zich verscheiden bronwellen waar men, ingeval van brand, oogenblikkelÿk water heeft. De slang der brandspuit behoeft men slechts aan het mondstuk van de wel te schroeven, en de spuit geeft dan eens zoo veel water als de gewone met de perspomp. Half weg tusschen de stad en genoemd waterwerk is eerst kortelings een voortreffelyk ingerigt tucht-en verbeterhuis opgerigt.

BALTIMORE.

Deze stad, die voor zes en veertig jaren nog een onbeduidend plaatsje, van ter naauwernood vÿfhonderd meestal houten huizen was, gelÿkt heden ten dage eene hoofdstad en telt 95,000 inwoners. De straten zÿn met steen belegd en van breede zÿpaden voorzien, die zindelÿk, aangenaam en met fraaije rÿen populierboomen bezoomd zÿn, wier top bÿkans met de kerkspitsen gelÿk komt. De huizen zÿn meest uit gebakken steen, sierlÿk en met smaak gebouwd, en twee verdiepingen hoog. De groene vensterluiken, de rood en mahonÿ houten huisdeuren, het koper beslag aan dezelve, de overal heerschende zindelÿkheid; dit alles geeft aan deze woningen, deze breede, lichte, zuivere straten een aangenaam, vervrolÿkend, helder aanzien.—Gedurende het heetst gedeelte van den zomer worden de straten dagelÿks met water begoten. De prachtigste en langste derzelve is de Baltimorestraat, hebbende eene lengte van bÿna een half uur gaans. Halfweg derzelve, eenigzins zÿwaarts, staat het tolhuis, een gebouw van een ontzettend grooten omvang en uit wit marmer zamengesteld. Twaalf sterke pilaren dragen een gedeelte van het binnenste des gebouws, hetwelk hier door een' zeer hoogen koepel van boven licht ontvangt. Regts en links zÿn de bureaux en kantoren, de woonvertrekken der beambten, enz.—Het inwendige der huizen beantwoordt overal aan derzelver uiterlÿke, en aan het zindelÿke en prachtige voorkomen der straten. Weinige huizen treft men aan, waar de kamers niet met een fraai Turksch tapÿt, en gang en trappen evenzeer met tapÿtwerk belegd zÿn. Van de openbare gedenkteekenen vallen in het oog, dat, hetwelk ter eere van WASHINGTON, alsmede een ander, dat niet verre van eene fontein is opgerigt, ter nagedachtenis van die burgers, die in den laatsten oorlog, bÿ de verdediging der stad tegen de Engelschen, hun leven voor het vaderland hebben opgeofferd. Hun gebeente rust onder het monument, en hunne namen zÿn op het marmer van het voetstuk ingegrift.—De Roomsche St. Pauluskerk kan nevens de prachtigste gebouwen van dien aard in *Europa* gesteld worden. Voor de andere geloofsbelÿders telt men nog achttien kerken. Somwÿlen staan zÿ vlak naast elkander.

Voor omstreeks een jaar heeft men een groot gedeelte van de haven droog gemaakt, waardoor de lucht zuiverder en dus gezonder is geworden. Men heeft grachten gegraven, zoodat de schepen tot digt bÿ de pakhuizen kunnen naderen. Deze grachten loopen op verscheidene plaatsen een half uur ver tot in het midden der stad. Ter weerszÿden dier grachten zÿn rÿwegen.—Tusschen de huizen ziet men de masten der schepen met hunne wapperende vlaggen boven de daken uitsteken. Langs de wallen rollen sierlÿke plaizier-en reiswagen, karren, door negers getrokken en voortgeduwd; overal zÿn vrolÿke wink ls geopend wier rÿkdom met dien der Europesche kan wedÿveren. Eene nÿvere volksmenigte woelt en wemelt door elkander.—Het meerendeel der op straat verschÿnende inwoners ziet men altÿd in eene nette en heldere kleederdragt voor den dag komen. Kortom de stad heeft ten allen tÿde der week het voorkomen van zon- of feestdagen.

NEW-YORK.

New-York is eene rÿke stad met 130,000 inwoners, doch is niet zoo regelmatig aangelegd als *Philadelphia*. De straten, die nu eens breed dan weder naauw en elkander slingerslanger kruissen, hebben iets van oud Europeschen aanleg. Doch eene straat daarentegen als de Broadwaÿ (Breestraat), van zulk eene wÿdte, een vol uur gaans lang, de voetpaden langs de kanten met populierboomen beplant, aan weerszyden fraaije gebouwen, rÿkere en prachtiger koopmans winkels, vindt men misschien niet in geheel *Europa*. Het schoonste gebouw der stad staat midden op de Broadwaÿ en is geheel uit marmer zamengesteld, dat in verbazend groote stukken op elkander is gevoegd — Dit is het raadhuis. Voor hetzelve ligt eene openbare wandelplaats, met hekwerk omgeven. Men noemt die het park; zÿ is echter blootelÿk eene uitgestrekte, met lanen doorsneden en door eenige boomen zwak beschaduwde grasplek. Vele huizen hebben platte daken en balkons, waarvan bÿ lieffelÿke zomeravonden gretig wordt gebruik gemaakt, om het gezigt over de haven te genieten, die drie vierde gedeelten van de stad bespoelt, en waarschÿnlÿk de grootste in de Vereenigde Staten is. Over het geheel ligt *New-York* in eene zeer bevalige landstreek.

Verlenging van het menschelÿk leven in de laatste dertig jaren.

Het is eene misschien niet algemeen bekend daadzaak, dat sedert een dertigtal jaren, de menschen gemiddeld langer leven dan te voren, en dit zal wel voornamelÿk aan de kinder-en koepok-inenting toe te schrÿven zÿn. In het nieuwste werk van den Engelschen staathuishoudkundigen, FRANCIS PLACE, *over de bevolking*, blÿkt uit authentieke opgaven der tien jaren van 1751 tot 1760 dat van de 205,279 sterfgevallen welke er in *Londen* plaats gehad hebben, die onder de 20 jaren, 109,889 en die boven de 20 jaren 95,390 bedroegen; overtreffende dus de eerste de laatste met 7,249 terwÿl daarentegen in de tien jaren van 1811 tot 1820 op 190,568 sterfgevallen, welke er in *Londen* plaats hadden, het getal der personen, welke boven de twintig jaren stierven, 18,600 grooter was dan van hen die beneden hun twintigste jaar overleden.

Tot een blÿk hoezeer men er tegen op ziet om een huisgezin te onderhouden haalt dezelfde schrÿver aan, dat er in twee en twintig huisgezinnen van zÿne kennis, 56 meisjes zÿn, boven twintig jaren; doch dat er van dezelve slechts 14 gehuwd waren, en dat geen van haar dit geluk was te beurt gevallen, voor dat zÿ 20 jaren oud was. Waarlÿk geen troostrÿk vooruitzigt voor onze ongehuwde dochters, indien onze jonge heeren namelÿk ook in dit opzigt de Engelsche mode willen volgen.

Lands vaderlÿke gezindheid van Keizer Theophilus.

Keizer THEOPHILUS zag, op zekeren tÿd, een groot zwaar geladen schip in de haven binnen komen. en werd begeerig om te weten, wien hetzelve toebehoorde. Bÿ het onderzoek deswege, vernam hÿ, dat het een koopvaardÿschip, en het eigendom der Keizerinne was. Terstond beval hÿ het scheepsvolk, al het hunne uit het schip te lossen, doch het overige, aan de Keizerin toebehoorende, geheel onaangeroerd te laten.—Zÿn bevel werd volbragt. Daarop liet hÿ het schip met de gansche lading in brand steken, en stelde het dus tot een prooi der vlammen.

Zÿne gemalin, verstoord over deze handelwÿze, vervoegde zich welhaast tot den Keizer, met bitse verwÿtingen. De vorst hoorde ze allen geduldig aan, en beantwoordde dezelven, na dat zÿ geëindigd had, in dezer voege;

" God heeft mÿ op den troon geplaatst, en gy wilt mÿ tot een scheeps-reeder en koopman verlagen!—Weet gÿ niet dat de koophandel den burgeren alleen toebehoort, op dat zÿ in denzelven een bron van eerlÿk bestaan mogen vinden? Bezitten wÿ, buiten dat, niet reeds de rÿkdommen van het land? wanneer wÿ nu ook nog de voordeelen van den handel naar ons trokken, van waar zouden dan die menschen die niet zoo voorspoedig zÿn als wÿ, dat gene bekomen, welke zy ter onderhouding en verkwikking huns levens behoeven."

DE Directeur ad-interim in Rade van Policie over de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat de concept wet, inhoudende nadere bepalingen omtrent het uitwerpen en wegvoeren van vuilnis uit de Willemstad door het Gemeente Bestuur op den 5den dezer maand gearresteerd en aan ons Directeur ad-interim in Rade ter executoir verklaring aangeboden, luidende aldus:

HET Gemeente Bestuur des eilands Curaçao.

In overweging genomen hebbende dat de bepalingen opzigtelyk het uitwerpen van vuilnis uit de Willemstad, by Publicatie van Gouverneur en Raden van Policie van dit en onderhoorige eilanden in dato 18-20 Maart 1823 gemaakt, door het daarstellen der nieuwe Vestingwerken op Pietermaai, bezwaarlyk verder zullen kunnen nagekomen, en het alzoo noodzakelyk is geworden, om deswegens andere maatregelen te nemen.

Heeft goedgevonden en verstaan om te bepalen zoo als bepaald wordt by deze:

1. Dat aan de noord-oost zyde van de Willemstad, aan het zoogenaamde Polletje eenen gemetselden bak zal worden daargesteld, welks zyden om het zuiden door den stads wal en om het oosten en noorden door eenen muur ter hoogte van drie voeten zullen beschreven en de west kant zal open gelaten worden tot aanlanding der ponten in de 3de § dezer bepaling aangewezen.

2. Dat, met intrekking van het bepaalde wegens de plaats van uitwerping by het 2de artikel der Publicatie van Gouverneur en Raden van Policie dezes en onderhoorige eilanden in dato 18den Maart 1823 gearresteerd en op den 20sten daaraanvolgende uitgevaardigd, alle vuilnis, zonder onderscheid, uit de Willemstad, in den by voorgaande paragraaf aangewezenen bak alleen, zal moeten worden uitgeworpen; terwyl de toegang tot denzelven, uitsluitelyk zyn zal door het oostelykste van de twee kleine poortjes aan de noord-oost zyde der stad.

3. Dat de ponten in het 7de artikel der evengemelde Publicatie van Gouverneur en Raden dd. 18-20 Maart 1823 bedoeld, zullen worden aangemaakt om de in gemelden bak verzamelde vuilnis, van wege het Gemeente Bestuur naar zee of elders overtebrengen en uittewerpen; zullende op de wyze verder by gezegd 7de artikel voorgeschreven, de daarby gevorderde slaven door den Commissaris van Policie gerekwireerd en tot ontruiming van dezen bak, besteed worden.

4. Dat van wege de Policie, dagelyks by het bedoelde poortje aan de noord-oost zyde der stad, hetwelk tot 7 ure des avonds zal open blyven, een der ten haren dienste staande suppoosten of agenten geplaatst zal worden, ten einde toe te zien, dat de bepaling in bovenstaande 2de paragraaf vervat, stiptelyk worde nagekomen.

5. Dat de overtreders dezer bepaling, zullen incurreren de straffen en pœnaliteiten, vastgesteld by veelgemelde Publicatie van Gouverneur en Raden van Policie dd. 18den Maart 1823, die, voor zoo verre by deze bepalingen niet gederogeerd of gealtereerd, in volle kracht blyft bestaan.

6. Dat het Gemeente Bestuur nadere kennisgeving doen zal van den tyd, waarop deze bepalingen in werking zullen komen.

Aldus onder nadere goedkeuring gearresteerd in de vergadering van hetGemeente Bestuur in het Huis der Gemeente op Curaçao den 5den Mei 1830.

THEOD. JUTTING,
President.

Ter ordonnantie van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.
Secretaris.

Door ons Directeur ad-interim in Rade, overeenkomstig het 46ste artikel van het reglement op het beleid van de regering, het justitie wezen, den handel en de scheepvaart alhier, goedgekeurd en executoir verklaard is, gelyk dezelve wet, goedgekeurd en executoir verklaard wordt by deze.

Gearresteerd op Curaçao den 19den Mei 1830, het 17de jaar van Zyner Majesteits Regering.

De Directeur ad-interim in Rade voormeld,
(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
In kennisse van my,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato ut supra.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gouvernements Wissels.

VAN den HoogEdele Gestrengen Heer Directeur ad-interim dezer kolonie autorisatie bekomen hebbende tot het doen van advertentie tot de inschryving voor een zestal Gouvernements Wissels elk groot *Duizend Guldens*, verzoekt de ondergeteekende de genen, die zich van een' of meer derzelve mogten willen voorzien, om met geslotene biljetten van inschryving deswege zich te vervoegen ten zynen kantore vóór of uiterlyk op aanstaanden Woensdag den 26sten dezer te elf ure des voormiddags; zullende de biljetten op dien dag geopend en de Wissels aan de hoogstinschryvenden tegens betaling geendosseerd worden door

Den Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.
Den 19den Mei 1830.

WAARSCHOUWING.

De zitting van den Raad van Policie tot het aanhooren der bezwaren wegens den aanslag der belasting op het Personeel en Mobilair over dit loopend jaar op den 13den dezer maand plaats gehad hebbende, worden by deze al de genen, die voor de gemelde belasting aangeslagen en in de genoemde vergadering niet verschenen zyn, opgeroepen en aangemaand, om hunne rekeningen voor zoo ver dezelve vervallen zyn, vóór of uiterlyk den 31sten dezer maand te komen aanzuiveren; terwyl, in gebreke daarvan, de invordering zonder verwyl geregtelyk zal plaats hebben.

De Algemeene Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.
Den 21sten Mei 1830.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente Bestuur,
Curaçao den 13den Mei 1830.

VAN wege het Gemeente Bestuur wordt by deze bekend gemaakt, dat de Commissie uit hetzelve op Woensdag den 26sten dezer maand, binnen het Huis der Gemeente des morgens te 10 ure zal zitting houden tot het aanhooren van die genen, dewelke eenige bezwaren hebben intebrengen tegen de rekeningen van Contributie tot instandhouding der Schuttery over dit Jaar.

De President van het Gemeente Bestuur voornoemd,
THEOD. JUTTING.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 21sten Mei 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 7den Mei 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Mei zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING!

JOSEPH VAN Jr. HENRIQUEZ en ESTEBAN BEOLA, in kwaliteit als Executeuren in den Boedel en Nalatenschap van wylen MARIA FRANSUESA ARDUEN overleden te Aruba, roepen by deze al de genen die eenige pretentien tegen den gemelden Boedel mogten hebben, op dit eiland alsmede op Aruba, om dezelve aan hen inteleveren, en verzoeken al de Debiteuren aan voorzyden Boedel met de betaling van hunne rekening binnen den tyd van zes weken voor te komen.

Curaçao den 7den Mei 1830.

TE HUUR.

DE ondergeteekende biedt aan te Huur haar Huis op de Plantagie Groot Kwartier. Voor verdere informatie gelieve men zich te vervoegen by de ondergeteekende op de Plantagie Gaieto.

Dewed. B. H. PHILLIPS.
Den 14den Mei 1830.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

15.	golet Antoinette, Nieves,	Maracaybo
	—— Gysbertha, Debrot,	Porto Rico
	—— Dorothea, Hart,	St. Thomas
	—— Aurora, De Haseth,	dito
	brik Gouv. Gen. von Scholten, Reed,	St. Domingo
18.	golet Mary, Meinhardt,	Bonaire
21.	—— Ranger, Smith,	Jamaica

UITGEKLAARD—MEI.

17.	brik Gouv. Gen. von Scholten, Reed,	
18.	golet Irena, Hanzen,	
	—— Geertruida, Levy,	
21.	—— Gysbertha, Debrot,	
	—— Dorothea, Hart,	

Verleden Vrydag den 14den dezer is Z. B. M. fregat *Shannon*, gekommandeerd door den kapitein *B. Clements*, van Puerto Cabello alhier aangekomen en op Zondag daaropvolgende naar Jamaika vertrokken. By het binnen komen heeft de *Shannon* een saluut gedaan, hetwelk behoorlyk van het Fort Amsterdam is beantwoord geworden.

Uit Puerto Cabello vernemen wy dat het Congres van Venezuela op den 30sten April ll. zoude gezeten en voorloopig besloten hebben, om de magt van Generaal Paez een weinig te besnoeyen. Hy zou wel opperbevelhebber der krygsmagt blyven, doch ondergeschikt aan een civil gouvernement. En dit zou hem niet aangestaan hebben. Wat al verder gebeurd is, weten wy nog niet; met de volgende aankomst van een vaartuig van de overkust hetwelk spoedig alhier verwacht wordt, zullen wy misschien in staat zyn onze lezers den uitslag der beraadslagingen van dat kongres, te kunnen mededeelen; dat is indien al de gedeputeerden niet terug keeren zonder iets uittevoeren; want ingvolge hunne instructien vreezen wy er hard voor.

Op den 4den April heeft de electorale vergadering van Maracaybo het volgende in overweging genomen:—

1. Of aan de gedeputeerden instructien zoude worden gegeven.—(met meerderheid van stemmen goed gekeurd.)

2. Of de instructien verbindend zoude zyn betrekkelyk de vorm van regering.—(aangenomen.)

3. Dat de vorm van regering zy, eene volksregering, vertegenwoordigend, verkieslyk, veranderlyk, verandwoordelyk en bondgenootschappelyk.—(aangenomen.)

4. Of de gedeputeerden van Maracaybo terug moesten keeren, wanneer er in het kongres mogte besloten worden dat de vertegenwoordigers zich niet moeten onderwerpen aan de door het kieskollegie gegevene instructien.—(aangenomen.)

5 Ingeval het kongres het federale stelsel niet wilde aannemen of de gedeputeerden van Maracaybo terug moesten keeren, en of deze provintie, het departement van Zulia zich moest onttrekken van Venezuela, vervolgens vergaderingen beleggen om te besluiten of zy onder de konstitutie welke Venezuela mogte geven, willen behooren of niet.—(Dit voorstel is met eenparige stemmen aangenomen.)

De laatste tydingen omtrent den toestand van Nieuw Grenada te Maracaybo, die omstreeks het einde van April aldaar zyn bekend geworden, waren:—Dat er in Bogota eene beweging had plaats gehad, waar de generaal Urdaneta, gewezen Minister van oorlog aan het hoofd zoude zyn; en dat die omwenteling ten doel zou hebben om de onafhankelykheid van Venezuela te erkennen. Sommigen wilden dat voornoemde generaal zich in opgemelde zaken zou hebben gemengd, om te weten wie de bewerkers en zamengezworenen waren, dat hem dit zou zyn gelukt, en de poging op den 21sten Maart was ontdekt, terwyl de gebeurtenis op den 23sten zou hebben moeten stand grypen. Anderen zyn van meening dat meergenoemde generaal werkelyk eene verandering heeft willen bewerken, die ten doel zou hebben gehad om door de afscheiding van Nieuw Grenada van Venezuela, dat laatste departement in verlegenheid te brengen, want dat by vermoedde, dat alhoewel Venezuela verlangd had onafhankelyk erkend te worden, evenwel hetzelve te leur zou worden gesteld wanneer nu ook Nieuw Grenada op zich zelve bleef, hetwelk in zich bevatte dat dit departement niets met dat van Venezuela wilde te doen hebben.

Brieven van het Zuiden melden dat toen aldaar de zaak van Venezuela bekend werd gemaakt, een bataljon zich voor dezelve had verklaard; dat evenwel die tyding niet bevestigd zynde, men rustig was gebleven.

Men wilde wyders dat de generaal Bolivar, die zich vroeger van het beheer had verwyderd, en de uitvoerende magt onder het voorzitterschap van den minister van buitenlandsche zaken, den generaal Caycedo, had overgelaten aan den Raad van Ministers, zich naar Carthagena had begeven, om van daar zich inteschepen naar Engeland. Anderen willen dat hy zich naar het zuiden begeven had.

Eindelyk zeide men dat de kommissa-

rissen uit het Congres te Bogota met die van Venezuela waren byeengekomen, en een protocol hadden begonnen van de onderhandelingen. De vordering van Venezuela was de verwydering van Bolivar van het grondgebied van Columbia, de ontbinding van het Congres van Bogota en de oproeping van het geheele volk om zich over de regeringsvorm te verklaren. Men maakte te Maracaybo, uit de omstandigheid van het protocol op, dat gemelde vordering aan den kant van de kommissarissen uit het congres was toegestaan. Het is evenwel een algemeen grondbeginzel van alle diplomatieke onderhandelingen, om te beginnen met het opmaken van een protocol, terwyl zoo men over sommige punten het niet eens worden kan, men tot de overige overgaat. Voor het overige zyn al de opgegevene berigten hoogst onzeker, behalven die van de gemelde verklaring van het eene bataljon in het zuiden, die door particuliere brieven aan vreemdelingen is bekend geworden, daar de correspondentie tusschen Marocaybo en Bogota geheel gestremd was, en genoemde tyding alleen van de zyde van het gouvernement *semi-officieel* werden verspreid.

Het Congres te Bogota had eene constitutie ontworpen, grootendeels op de leest geschoeid van die van Cucuta. De eenige veranderingen die daarin voorkomen, zyn:

1. Het byeenkomen van het Congres alle twee jaren.

2. De benoeming van President en Vice President voor den tyd van acht jaren.— Zy kunnen evenwel niet *dadelyk* worden herkozen, dan er moesten acht jaren tusschen verlopen. De vice president kan niet worden gekozen te gelyker tyd met den President, om dat de eerste voor de eerste keer, slechts voor vier jaren wordt gekozen.

3. De instelling van een' staatsraad.

4. Die van districts vergaderingen om in al het plaatselyke, administratief te beslissen.

Wy zyn vriendelyk begunstigd geworden met eenige Engelsche Couranten; de *Glasgow Herald* tot de dagteekening van den 15den Maart en de *Sanct Thomas Tidende* van den 5den Mei; waaruit wy uittreksels voor dit nummer gemaakt hebben.

De St. Thomas Courant behelst Europische berigten tot den 16den Maart. Wy bemerken dat de kamer der gedeputeerden van Frankryk na eene zeer bevige woordenwisseling en in het einde van eene buitengewone zitting een vyandig addres uitgebragt heeft, by eene meerderheid van 40 stemmen, zynde 221 tegen 181, tegen het tegenwoordige Ministerie. Het is blykbaar dat eene overgroote meerderheid besloten heeft zich te verzetten tegen de maatregels van de kroon, indien die maatregels door de tegenwoordige ministers mogten voorgesteld of ondersteund worden, en dat de Koning tot het uiterste zal gedreven worden om zyne ministers te veranderen of de kamer te ontbinden.

In de zitting van den 16den Maart werd er beraadslaagd over de paragrafen van het addres op des Konings aanspraak.

De paragraaf over de aangelegenheden van Portugal luidt als volgt:

"Het is der bezorgdheid uwer Majesteit waardig een einde te maken aan de onheilen welke Portugal drukken, zonder het beschermende grondbeginzel van legitimiteit, hetwelk evenzeer door Koningen en volk heilig behoort gehouden te worden, aanteraken."

De paragraaf nopens den oorlog met Algiers is bevat in diervoege:

"Uwe Majesteit acht het niet raadzaam langer tyd uittestellen het nemen van voldoende maatregels ter verkryging van genoegzame vergoeding voor de aan uwe vlag gedane beleediging. Wy zullen met eerbied afwachten de mededeelingen welke Uwe Majesteit noodzakelyk zult oordeelen aan ons te doen betrekkelyk een zoo gewigtig onderwerp. Sire! wanneer ook het noodwendig zal bevonden worden om de waardigheid van uwe kroon te verdedigen en den nationalen handel te beschermen, zoo mougt Uwe Majesteit steunen op de hulp en den moed van uw volk."

De aanspraak wordt in de volgende bewoordingen besloten:

"Opgeroepen door de stem van Uwe Majesteit van al de gewesten van het ryk, komen wy aan den voet van uwen troon de hulde van een getrouw volk neerleggen, wiens aandoening door U te aanschouwen de gelukkigste in het midden der algemeene gelukzaligheid niet eens opgehouden heeft, en die in U vereert het volmaakt voorbeeld van de edelste en meest treffende deugden.

"Sire!—Uwe onderdanen beminnen en eerbiedigen uw gezag. Vyftien jaren van vrede en vryheid, welke zy aan uwen broeder en aan uzelve verschuldigd zyn, hebben diep in hunne harten het gevoel van dankbaarheid, hetwelk hen aan uwe achtbare dynastie doet aankleven, ingegrift.— Het thans door ondervinding ingelichte volk, heeft geleerd dat, inzonderheid in zaken van gezag, de oudheid van bezitting het meest geheiligde van alle regten is; en dat het niet minder is voor hunne eigene welvaart als voor uwe glorie, dat eeuwen uwen troon buiten het bereik van stormen en onweder geplaatst hebben. Hunne overtuiging stemt met hunnen pligt overeen, om de geheiligde regten van uwe kroon aantemerken als de grootste waarborg voor hunne vryheid en de ondeelbaarheid, de onschendbaarheid van uwe voorregten als de behoudster van uwe regten.

"Echter, Sire! niettegenstaande de eendragtige gevoelens van eerbied en genegenheid waarmede uw volk U omcingelt, wordt de rust van Frankryk gestoord door de grootste bekommering, welke noodlottig kan worden voor deszelfs geluk, indien dezelve verlengd wierde; ons geweten, onze eer en de getrouwheid welke wy aan Uwe Majesteit gezworen hebben en voornemens zyn met naauwgezette oplettenheid te houden, leggen ons den pligt op om aan Uwe Majesteit de oorzaak dier bekommering bekend te maken.

"Sire! het charter, hetwelk wy aan de wysheid van uwen achtbaren broeder verschuldigd zyn, en welks zegeningen Uwe Majesteit besloten heeft te bevestigen, dat charter heeft aan het land het regt verleend om in de beraadslagingen over de publieke belangen deel te nemen. Zoodanige deelneming behoort te bestaan; dezelve is wyzelyk beperkt binnen grenzen welke wy nimmer zullen toestaan te worden overschreden. Maar dezelve is alzoo stellig in derzelver uitkomst; want het maakt de vereenstemming der staatkundige inzigten van uw gouvernement met de wenschen van uw volk eene onvermydelyke voorwaarde voor de geregelde bestiering van publieke bezigheden.

"Sire! onze liefde en onze trouw noodzaken ons te beweren dat die overeenstemming niet werkelyk bestaat. Een onbillyk mistrouwen der gevoelens en reden van Frankryk is het grondbeginzel, hetwelk thans de administratie bestuurt. Uwe onderdanen beschouwen het met smartgevoel, om dat het beledigend is; zy beschouwen het met bezorgdheid, om dat hetzelve hunne vryheid bedreigt. Maar zoodanig een mistrouwen kan geen toegang in het hart van Uwe Majesteit hebben. Neen Sire! Frankryk is een zoo groot vyand van regeringloosheid als Uwe Majesteit zulks is van dwinglandy. Het verdient dat Uwe Majesteit op deszelfs trouw steune, gelyk het zich op Uwer Majesteits beloften verlaat.

"Laat de hooge wysheid van Uwe Majesteit beslissen tusschen de genen die eene zoo stille, zoo getrouwe natie niet begrypen kunnen en ons, die, geleid door eene opregte overtuiging, in Uwer Majesteits boezem de grieven van een gansch volk, dat prys stelt op de achting en het vertrouwen van deszelfs Koning, komen openleggen. De Koninklyke voorregten van Uwe Majesteit verschaffen U de middelen om tusschen de onderscheidene magten van den staat die konstitutionele eensgezindheid daartestellen, welke is de eerste en voornaamste grondslag der grootheid van den troon en des voorspoeds van Frankryk."

Niettegenstaande de twisten tusschen de kamer der gedeputeerden en het ministerie van Frankryk, wordt de expeditie tegen Algiers met alle mogelyken spoed voortgezet en men denkt dat dezelve, tegen het begin van deze maand, gereed zal zyn om in zee te steken.

Een artikel geplaatst in de *Morning Herald* van den 15den Maart deelt het volgende mede nopens den toestand van Frankryk:

"Dat Frankryk naby eene crisis is, lydt geen twyfel. De eerste proefneming van sterkte tusschen het hof en de kamer der gedeputeerden had plaats op den 5den en 6den dezer, ter gelegenheid der benoeming van President, of liever de benoeming van kandidaten voor het Presidentschap. Die kamer benoemt vyf kandidaten, waaruit de kroon één verkiest. By die gelegenheid schoon het hof hard streefde, kon het de benoeming van een niet erlangen. Vyf liberalen werden benoemd.

"Zyne Kristelyke Majesteit heeft even slecht gevaren met de benoeming van een' Vice President—niet een van het regter centrum of de uiterste regter zyde, kon eene plaats op de lyst behouden.

"Er is naauwelyks eene keuze aan het hof gelaten. Een liberale President en Vice President moest benoemd worden.— In een woord men weet nu stellig, door deze benoemingen, dat het Fransche ministerie zich in eene minderheid van vier en tachtig stemmen bevindt.

"Zelfs in de kamer der Pairs waar men dacht dat de ministers magtig waren, zyn zy allen uit het veld geslagen by de benoeming van eenen Secretaris: Maarschalk Maison werd tegen Caraman den ministerielen kandidaat, vooruit getrokken.

"Het is nu blykbaar dat prins Polignac afstand moet doen of de kamer der gedeputeerden ontbonden worden. Nu zeggen de liberalen dat eene benoeming hun getal zoude vermeerderen. Wat zullen de ultras in dit moeijelyk geval uitrigten? Zoo zy zich onderwerpen, dan is hun invloed voor altyd verloren en zullen zy nimmer meer in staat wezen het land te regeren. De koning moet een liberaal kabinet nemen en gelyk alle andere konstitutionele vorsten door dat kabinet geregeerd worden, of hy moet de koe by de hoorns vatten en *la bella France* regeren, gelyk zyn voorganger Lodewyk de XIV. gedaan heeft. En, deze raad heeft hy ontvangen en ontvangt zulks dagelyks—niet alleen van die dagbladen die vermoedelyk zyne koninklyke gevoelen mededeelen, maar ook van zyne ministers."

De berigten uit het noorden van Europa leveren niets belangryks op. De keizer van Rusland was voornemens, binnen korten tyd, de zittingen van den Poolschen Ryksdag te openen.

De tydingen uit Weenen deelen een allerverwoestend ongeval mede, hetwelk onlangs aldaar door het breken van het ys op den Donau plaats had. Op den 1sten Maart brak het ys al de dammen en dyken, welke hetzelve in deszelfs loop ontmoette. In den tyd verloop van een uur waren al de naby den Donau liggende voorsteden der Oostenrykscke hoofdstad geheel onder water, op verscheidene plaatsen tot de diepte van twaalf voeten. De velden in Maart waren eene eindelooze uitgestrektheid van water; en de tallooze dorpen, welke er overal verspreid lagen, waren bykans geheel verdwenen. Op sommige plaatsen bleef er niets te zien dan de spits van eene dorpkerk; in anderen waren slechts de toppen der hutten even boven het water zigtbaar.

Men heeft te Weenen berigten ontvangen behelzende dat Presburg zich in denzelfden toestand bevond; en schoon men het getal dooden niet kan bepalen, zoo gelooft men dat het eenige duizenden zal bedragen.

Men zegt dat de Amerikaansche afgezant in Londen druk bezig is om het openen der vaart op de Britsche West Indische Eilanden, voor Noord Amerikaansche schepen, te bewerkstelligen; doch dat de Gouverneur van Nieuw Brunswyk, die zich thans in Londen bevindt, zich sterk tegen dien maatregel verzet.

Wegens de aangelegenheden van Turkye in betrekking met de zaken van het noorden van Europa, heeft men niets vernomen.

Er bestaat verder geen twyfel dat Prins Leopold Saxe Coburg naar Grekenland als Koning zal vertrekken; hy is reeds bezig zich voor zyn vertrek gereed te maken en heeft vergezeld van den Graaf van Aberdeen, Ministerie van buitenlandsche zaken, te Windsor, een bezoek by den Koning afgelegd en afscheid genomen om naar het vaste land van Europa te vertrekken.

De *Smyrna Courier* van den 31sten January meldt dat Prins Ypsilanti zyn ontslag verzocht en zulks bekomen heeft, tot groot leedwezen van de troepen, die een zeer groote afkeer voor Graaf Capo d'Istrias hebben.

FROM A ST. THOMAS PAPER OF THE 5th MAY 1830.

Since our last the Mail boat from La Guayra has arrived. She brings intelligence of a revolution having taken place in Bogota in favour of the cause of Venezuela, at the head of which was General Urdaneta, hitherto a staunch supporter of General Bolivar. This news is given in an address, by General Arismendi, to the inhabitants of Caracas.

The most important intelligence, received pr. H. B. M, Packet, whose arrival we noticed in our last, is that of the address of the Chamber of Deputies to His Most Christian Majesty's being so decidedly hostile to the ministry, which will be seen by the extracts, we have made by the latest London paper, received by her—and we notice by a late New York paper, (The Daily Advertiser,) the King of France, in consequence of the tone of the address, has resorted to a prerogative of the Chambers. In the mean time, the expedition against Algiers is vigorously proceeding, and it is supposed will be ready by the early part of this month.

The intelligence from the north of Europe does not possess much interest. The Emperor of Russia was shortly to open the Polish Diet.

The accounts from Vienna communicate a most disastrous occurrence there, by the breaking up of the ice on the Danube. On the 1st March this took place, breaking down every dam and wall that opposed its course, &c. &c. In one hour all the suburbs of the Austrian metropolis that lie near the Danube, were in a state of total submersion, in many places to the depth of twelve feet. The March Field was one boundless expanse of water, and the innumerable villages with which it was interspersed, had almost entirely disappeared. In some places nothing was left but the spire of the village church visible, in others the tops of the cottages were seen just above the water. Intelligence had reached Vienna that Presburg was in a similar situation, and although at the departure of the accounts, the loss of life had not been ascertained, it is estimated at some thousands.

The American Minister in London is said to be most actively bestirring himself to procure the opening of the British West India Islands, to American vessels. The Governor of New-Brunswick, who is at present in London, is actively engaged in counteracting the American envoy.

There is nothing new from Turkey, nor has any fea ture been thrown upon the affairs of the north of Europe.

Prince Leopold is said to be making preparations for his departure.

It appears that the trade of the East India Company with China had been stopped. This has been occasioned by the failure of one of the Hong merchants for several millions of dollars, and the refusal of the other Hongs to make good the defalcation, had induced the select council of the East India Company at Canton, to forward a memorial to the Chinese government, requesting that the trade might be put on a secure footing, and in the mean time the ships had been ordered to drop down to the Boca Tygres, and those homeward bound to refrain from taking any loading. Those who had arrived out with cargoes had been also ordered not to land any part thereof. The dates of these advices are of the 22d Oct. and as the Governor was on a tour of the northern provinces, his reply was not expected before January.

In Spain and Portugal every thing remains stationary, but it is still reported that some negotiation is on foot for recognizing Don Miguel, by the English Government.

In England there appears to be very little change for the better in the commercial interest, notwithstanding the assertions of those journals which have become ministerial. The same stagnation in manufactures, in wholesale and in retail trades, still exists which we have before noticed. The only change for the better in the situation of the suffering classes, is that afforded by the weather which had become much milder. County meetings stating the dreadful extent of the existing wretchedness, have been held throughout the empire, and petitions have been poured into the House of Parliament, but without producing any benefit worth noticing. The production of the Budjet of the Chancellor of the Exchequer, had created much disappointment among the West India connections. It was generally expected that some modifications of the Sugar Duties would have been effected, by which the Colonies, as well as the Mother Country, would have been benefited. It was also hoped that Government would have thrown out some prospect for future hopes that the duty upon rum would, at no distant period, be made more to equalize with that levied on British spirits. None of these expectations have been realized.

FROM THE LONDON TIMES.

March 18.

The prospect of a crisis in the affairs of France, which this morning's letters by the *estafette* plainly indicate, has checked any advance in our funds, and produced a re-action of about three eighths per cent. People here have looked hitherto with much calmness on the progress of events in the French legislature, but the probability of a dissolution of the Chamber of Deputies, which now begins to be generally contemplated, is regarded with uneasiness by the leading members of the monied interest. Many are of opinion, however, that the difficulty will be disposed of by a change of ministry, rather than resort to the other alternative. This appears to be the only circumstance which has made the impression to-day on the Consol market. In every other respect there is no want of confidence, and a very large amount of spare capital, as for some time past, is still seeking employment. The opening price of Consols for the Account was 92 3-8, from which it fell to 92, but rallied near to the close of business, and left off at 92 1-4 buyers.

There has been a report current to day that the Spanish Court is at length disposed to listen to the urgent instances of the other European Courts in acknowledging the independence of the South American States. This is not, however, borne out by the last letters from Madrid, which omit all mention of a circumstance which, if true, must be of the highest interest to commercial men in all parts of the world. It is, nevertheless, quite certain that this is a point on which all possible measures will be taken to bring Ferdinand to some terms; and that it will even be made a condition, coupled with the recognition of the bonds of the Cortes, in any money contracts into which Spain may desire to enter with the great European capitalists. Still we believe with regard to both questions that nothing has been positively resolved on at Madrid. Many projects are constantly being submitted to the King for getting rid of this blot in Spanish finance, either by Ballasteros or the director of the sinking fund commission, who is consulted on all such matters; but the attempts are as regularly frustrated by the secret advisers of the King, of the apostolical party, who possess more influence over him than, from some better appearances in the state of Spanish credit, the public here might have been led to suppose.

The report above mentioned, though most likely premature, produced some effect in the foreign market on the stock of the trans-Atlantic states, which is higher in all instances, but particularly in Mexican bonds which have risen 2 per cent., leaving off at 33. The others—Peruvian, Colombian, Chilian, and Buenos Ayrean, are about I per cent. higher. Spanish stock, which ought also to improve if this policy were adopted, is rather lower, being at 14 1-8. In the others, nothing worth has occurred.

Express from Paris.—We this morning received an express which left Paris late on Tuesday evening. By this conveyance we are put in possession of the important intelligence that the Chamber of Deputies, after a very stormy debate, and at the conclusion of a longer sitting than it usually devotes to public business voted an address hostile to the existing Ministry, by a majority of 40, the number being 221 to 181. The debate did not terminate till half past seven o'clock. This result was anticipated, as will be seen by our leading article on the French news; but it nevertheless has occasioned a great sensation. It is evident that an overwhelming majority is decided to oppose the measures of the Crown while introduced or supported by its present servants, and that therefore his Majesty will be driven to the alternative of changing his Ministers or dissolving the Chamber.

But, without stopping to make any comment on the state of things thus disclosed, we shall proceed to lay before our readers some farther details of the discussion:

CHAMBER OF DEPUTIES.—Debate of Tuesday, March 16.

The President took the Chair at one o'clock.

The order of the day directed reading in public assembly the report of the examination made by the First Bureau, of M. Dudon to sit as a member of the Chamber.

Messrs. de Montbel, Gueroon de Ranville, d'Hanssez, and de Polignac, were seated on the ministerial bench.

It appears from the report, that M. Dudon pays 3,509f 86c. in direct taxes: a noisy and confused discussion takes place relative to the right of M. Dudon to sit as a member; but it finally terminates in the speakers discovering that the objection raised, against M. Dudon would tell equally well against several other deputies, whose right of sitting had never been questioned.

M. Duvergier d'Hauranne takes this opportunity of speaking of the dismissal of M. Donatien des Sesmaisons.

The Prince de Polignac denies that this peer had been dismissed from his post of Colonel in-chief of the Staff of the Guard on account of his voting against M. Dudon. The Prince adds, that the dismissal of this personage is not the subject in discussion.

The admission of M. Dudon, after a great deal of uninteresting and irrevelent discussion, is decided upon without any division.

The chamber then resolves itself into a secret general committee, and strangers are ordered to withdraw.

The discussion of the paragraphs of the addres was resumed. The paragraph upon Portugal terminated in the following manner:

"It is worthy of the solicitude of your Majesty to put an end to the evils which afflict Portugal without touching the protecting principle of legitimacy, which ought to be held equally sacred by kings and people."

The paragraps relating to the war with Algiers is to the following effect:

"Your Majesty does not think proper to defer any longer taking measures to obtain ample reparation for the insult done to your flag. We shall wait with respect the communications that your Majesty shall think necessary to make to us respecting a subject of such great importance. Sire, whenever it shall be necessary to defend the dignity of your crown, and protect national commerce, your majesty may rely upon the support and upon the courage of your people."

The addres is said to terminate in the following manner:

"Called by your Majesty's voice from all the parts of the kingdom, we come to lay at the foot of your throne the homage of a faithful people, whose emotion on beholding you the most beneficent in the midst of the general beneficence has not even ceased, and who venerates in the accomplished model of the most noble and most touching virtues.

"Sire, your subjects cherish and respect your authority. Fifteen years of peace and liberty, which they owe to your brother and yourself, have strongly rooted in their hearts the sentiments of gratitude which attach them to your august dynasty. The people, now enlightened by experience, have learned that, especially in matters of authority, the antiquity of possession is the most sacred of all titles, and that it is no less for their own happiness as well as your glory, that ages have placed your throne above the reach of storms and tempests. Their conviction coincides with their duty, to represent the sacred rights of your crown as the greatest guarantee of their liberty, and the integrity, the inviolability of your prerogatives, as the safeguard of your rights.

"However, Sire, notwithstanding the unanimous sentiments of respect and affection with which your people surround you, the tranquility of France is interrupted by the most anxious feelings, which might become fatal to her happiness, were they to be prolonged. Our conscience, our honour, and the fidelity which we have sworn to your majesty, and intend to keep with scrupulous attention, make it our duty to make the cause of that anxiety known to your majesty.

"Sire, the charter which we owe to the wisdom of your august brother, and whose blessings your majesty is determined to consolidate, that charter has given to the country the right of intervening in the discussion of the public interests. Such an intervention ought to exist: it is indirect, and wisely circumscribed within limits which we shall never suffer to be passed. But it is also positive in its result; for it makes the concurrence of the political views of your government with the wishes of your people an indispensable condition of the regular administration of public affairs.

"Sire, our loyalty and our fidelity oblige us to assert that this concurrence does not really exist. An unjust mistrust of the sentiments and reason of France is the principle which now governs the administration. Your subjects view it with pain, because it is insulting to them; they also view it with anxiety, because it threatens their liberties. But such a mistrust can find no access to the heart of your majesty. No, Sire, France is as great an enemy of anarchy as your majesty is of despotism. She deserves that your majesty should rely on her loyalty, as she relies on your promises.

"Let the high wisdom of your majesty decide between those who do not understand a nation so calm, so faithful, and us, who guided by a sincere conviction, come to depose it in your majesty's bosom the affliction of a whole people, jealous of the esteem and confidence of their king. The royal prerogatives of your majesty afford you the means of establishing between the different powers of the state, that constitutional harmony which is the first and essential condition of the grandeur of the throne and the prosperity of France."